

**Io. Iac. Chiffletii De Linteis Sepulchralibus Christi
Servatoris Crisis Historica**

Chifflet, Jean-Jacques

Antverpiae, 1624

Cap. XXV. Sindonem Allobrogicam excepisse cruentum Christi corpus, &
de Cruce recens depositum: non illud in sepulchro post pollincturam
obtexisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64456](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64456)

sepulchro fuerit, (vt vulgus existimat;) siue obte-
ctum dumtaxat ante pollincturam, de quo nunc
agendum paulò accuratiùs.

CAPVT XXV.

*Sindonem Allobrogicam excepisse cruentum Christi
corpus, & de Cruce recens depositum; non illud in
sepulchro post pollincturam obtexisse.*

PINGONIUS & Paleotus Caluino & hæreticis
obiicientibus, Sindoni, si vera esset, debuisse
imprimi institarum notas, quibus ex ritu sepul-
turæ Iudaicæ, Christi manus & pedes ligari o-
portuit; non autem capitis, quod proprio Suda-
rio inuoluebatur; respondent, ideò non apparere
institarum vestigia in Sindone Taurinensi, quòd
ea sacrosanctum Christi corpus non in sepulchro
ipso iam lotum, vinctumque, ac institis ligatum
complexa sit, sed cruentum, & recens è cruce de-
positum exceperit. *Numquid enim non conueniat*
(inquit Pingonius) Christum mortuum duos nobi-
lissimos habuisse pollinctores, vnum Iosephum Ari-
mathensem Decurionem, assiduum siue diuitem; al-
terum Nicodemum, itidem virum pium: emptam-
que à Iosepho Sindonem mundam, à Nicodemo aro-
mata aloës & myrrha: Sindonem, vt depositus de

T

CRU-

cruce Christus illicò tegetur, inuolueretur, honestè
 exciperetur, donec de sepulchrâ & apparatu prospere-
 tum esset, & inuolutus in monumentum deferretur:
 aromata autem, ut postquam delatus esset in hor-
 tum, ad fores monumenti, ritè lauari, inungi, linteis
 sive ligaminibus aut fasciis, quæ odórea iam diximus,
 obligari posset. Atque ita utrumque subsistet, & Sin-
 donis veritas, & sepultura ritus. Neque certè pollin-
 detur a eò loci satis commodè aut honestè ab officiosissi-
 mis viris peragi potuit, neque satis tutè, cum maximè
 Iosephus dicatur à Joanne occultus fuisse Christi disci-
 pulus, propter metum Iudaorum. Igitur distinctè ut
 dicamus, hunc sepulturae apparatus hoc ordine rectè
 exposuerimus: ut Ioseph primò corpus Iesu è cruce re-
 ceperit; secundo receptum hac Sindone inuoluerit, se-
 contexterit potiùs, tertio ad ostium monumenti dela-
 tum, unguentisq; delibutum, aliis linteis ad hoc ipsum
 paratis circumuoluerit, sicq; ligatum, atque inunctum,
 patriæ more sepulchro condiderit. Quis enim vero si-
 millimum non dicat, Iosephum non aliter mundam
 Sindonem mercatum fuisse, quàm ut sacrosanctum
 corpus de cruce depositum statim exciperet, totumque
 à capite ad pedes, ad decorem & reuerentiam obnube-
 ret? Quare rem sic se habuisse dixerimus, Sindonem
 hanc pedes circiter duodecim longam, tres latam & eo
 amplius, stratam extensamq; primum humi, aut in
 appa-

apparatâ tabulâ fuisse, tum de cruce refixum, dedu-
 ctumve, medio linteo ad tabulam superimpositum;
 deinde Sindonem reliquam à capite ad calces reiectam,
 & toti corpori accommodatam; atque ita elatum, &
 in monumento positum. Inde facile contigit, ut corpus
 flagris, sentibus, plagisq; acerbissimis recens saucium,
 eductis clavis, cruore fluens, tabo sudoreq; madens, re-
 fricatis ex agitatione corporis vulneribus, ex vuido in-
 tinxerit, singula impresserit, & ipsammet formam in
 Sindone representauerit, concurrentibus circa medium
 linteum verticibus, complicatis manibus, & pedibus
 ad utramque oram hinc inde protensis, unde auersi &
 aduersi hominis adumbratam effigiem, & integram
 symmetriam, quasi quibusdam descriptis delineamen-
 tis deprehendas, presertim si ex obliquo, captato figuræ
 lumine, remotis facibus intueare: ut videre est, non
 modò contemplari, argumento ab effectu & reipsâ
 validissimo. Hæc ille accuratè fatis; cui si quis op-
 poneret Bullam Iulij II. datam anno M.D.VI. vbi
 dicit Sindonem Camberiensensem eam esse, in quâ
 Dominus noster Iesus Christus in monumento posi-
 tus, inuolutus fuit; responderet, (& appositè)
 Pontificem non eo loco decretum sancire, sed ex
 vulgi sententiâ loqui. De hac igitur totâ re, ut
 dicam quod sentio, illud in primis affirmare au-
 sim cum Pingonio, Sindone Allobrogicâ non

fuisse inuolutum Christi corpus in sepulchro, sed tantum ante pollincturam, ex quo è cruce refixum est: quod quidem ut existimem, non facit ea quæ Pingonio id maximè videtur suafisse Caluini obiectione (alio enim loco rationem attuli, cur neque in Sudario Vefontino, quod intra sepulchrum ipsum latuisse dubium non est, institarum notæ extare debuerint;) sed alia argumenta maximè duo. Primum est, quòd in Taurinensi linteo cruenti corporis existunt vestigia, sparso in brachiis, vultu, pectore, humeris, aliisque corporis partibus, & coagulato sanguine, iis ipsis locis, quibus hæere debuit, pro situ & membrorum positione, quam Christus è cruce pendens habuit. Illum autem concretum sanguinem lotionem atque vntione detersum, dubitari nequit, cum neque vlla eius appareant vestigia in Vefontino Sudario, quod curato iam corpori appressum, retulit tantum notas sanguineas quinque Vulnerum grandiorum. Igitur Sindon Taurinensis non in sepulchro, sed ante pollincturam diuino corpori adhæsit, & diffuso circumquaque redemptionis sanguine liberaliter infecta est. Alteram rationem mihi suppeditat velum, (quod Aquisgrani ostenditur,) quo Christi crucifixi pudenda obtecta sunt; cuius veli in

vtra-

vtraque Sindonis parte distinctissimè cernuntur vestigia: vnde etiam probat Salmeron, Christum ^{Tom. 10.} ^{Tr. 35.} cruci affixum iis partibus tectum fuisse. Illud autem nemo iure dicet in sepulchro relictum, cum nullum eius vestigium extet in Vefontino Sudario; neque sic obtectas vniquam mortuorum partes, ratione vllâ vel auctoritate probari possit. Sic igitur rem gestam arbitror: deposito de cruce sacro corpori detracta est spinea corona, relictum velum quo partes obtegebantur. Quia verò nec commodè nec tutè satis curari potuit cadauer à Iosepho & Nicodemo viris honoratis, & occultis præ metu discipulis, in ipso cruciatus loco, debuit aliò deferri: at quomodo honestè, nisi tectum? In tabulâ igitur lignèâ, linteo stratâ extensum est; quod linteum deinde à capitis vertice ad pedes reiectum, vtrique corporis faciei adhæsit: sic obductum, delatum est ad pollincturæ locum, non procul à sepulchro; vbi ritè perfusum inunctumque, aliis pannis, & nominatim Sudario Vefontino inuolutum est. Sindonem enim quâ recens è cruce exceptum fuerat, quippe vndique cruentatam, perluto perpurgatoque corpori iterùm admoueri non decuit. Illud igitur Linteum, quo tectum Christi corpus à cruce ad pollincturæ locum deportatū est, Sindon est Taurinensis: quam

150 DE LINTEIS SEPVLCHR. CHRISTI
Pingtonio non abnegem, præcipuè significari Sindone illâ mundâ, quam mercatus Ioseph, eaque depositum Domini corpus inuoluisse dicitur: quamquam ea vox *mundæ Sindonis* (vt alibi iam monui) ad sepulchralia quoque lintea extendenda videatur.

Cap. 20. Atque ex dictis apparet, Sindonem Taurinensem non esse Sudarium, quod Ioannes dicit fuisse super caput Domini; (quidquid in contrarium afferat Paleotus cum Mallonio:) nam Sudarium intra ipsa sepulchri septa corpus vestiebat; Sindonem autem illa intra sepulchrum non fuit. Quòd verò nec sit Sudarium illud, de quo mira refert Beda; alio loco demonstraui ex linteorum longitudine diuersâ.

C A P V T X X V I.

De Sindone Compendiensi.

COMPENDIENSES in Picardiâ Galliæ prouinciâ, seruant in Ecclesiâ S. Cornelij linteum candidum, ad instar serici aërij tenuè, quod *Christi Domini Sindonem* vocant; eò loci per Carolum Caluum, translatum ab Aquisgrano, vbi priùs habebatur munere Caroli Magni Imperatoris. Hoc manuscripti codices docent, firmantque
Nico-